

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลการวิจัย

เนื้อหาของบทนี้เป็นผลการวิเคราะห์ที่ได้ศึกษาวิจัย เป็นการนำเสนอหลังจากได้กำหนดกรอบแนวความคิด ทฤษฎี ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จัดเก็บมา ทั้งเป็นข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ใช้ตัวผู้วิจัยเองเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูล จากประชากรศึกษา คือ

1. สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี ผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญ รวม 5 คน

1.1 ประธานสภาจังหวัดนนทบุรี 1 คน

1.2 รองประธานสภาจังหวัดนนทบุรี 1 คน

1.3 กรรมการวิสามัญประสานงานท้องถิ่นของสภาจังหวัดนนทบุรี 3 คน

2. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดนนทบุรี ชั้น 1 ถึงชั้น 5 ชั้นละ 1 แห่ง ๆ ละ 1 คน รวม 5 คน แต่เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละชั้นมีมากกว่า 1 แห่ง จึงใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (quota random sampling) จากองค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 1 ถึงชั้น 5 ซึ่งมีจำนวนแตกต่างกัน คือ ชั้น 1 มี 9 แห่ง ชั้น 2 มี 5 แห่ง ชั้น 3 มี 3 แห่ง ชั้น 4 มี 4 แห่ง และชั้น 5 มี 16 แห่ง รวมทั้งสิ้น 37 แห่ง โดยเลือกองค์การบริหารส่วนตำบลชั้นละ 1 แห่ง ผลจากการสุ่มตัวอย่างได้ประธานกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ใช้เป็นประชากรศึกษา จากองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 5 ชั้น ดังนี้

2.1 ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี (อบต. ชั้น 1)

2.2 ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี (อบต. ชั้น 2)

2.3 ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองข่อย อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี (อบต. ชั้น 3)

2.4 ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพิมลราช อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

2.5 ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี (อบต. ชั้น 5)

การวิเคราะห์ผลการศึกษา เรื่อง "ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด" เพื่อยืนยันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ

1. สมาชิกสภาจังหวัด มีความพอใจในบทบัญญัติแห่งร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในขณะที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่พอใจในบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

2. ถ้าต้องการที่จะให้มีการแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อน และความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่นทั้งสองฝ่ายมีแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่แตกต่างกัน

จากสมมติฐานทั้ง 2 ข้อ ผู้ศึกษาได้สร้างคำถามเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรศึกษา โดยได้ปรึกษานักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ได้คำถามที่ครอบคลุมเนื้อหา และประเด็นต่าง ๆ ที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ โดยเนื่อหาคำถามสัมภาษณ์มีดังนี้

ข้อที่ 1 ถามเกี่ยวกับประวัติของกลุ่มประชากรศึกษา เช่น อายุ การศึกษา อาชีพ ประวัติการทำงาน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงบริบท (context) ของกลุ่มประชากรศึกษาแต่ละคน

ข้อที่ 2 ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับใหม่ โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมี

2.1 อำนาจหน้าที่ที่สำคัญ คือ

2.1.1 ให้การสนับสนุนสภาตำบล และราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น (รวมทั้ง อบต. ด้วย) ในการพัฒนาท้องถิ่น

2.1.2 ประสาน และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบล และราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น

2.1.3 จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2.2 พื้นที่รับผิดชอบ คือ พื้นที่ที่เป็นเขตของจังหวัดทั้งหมด ซึ่งรวมทั้งพื้นที่ของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งหมด (รวมทั้ง อบต. ด้วย)

ท่านมีความพอใจหรือไม่ในบทบัญญัตินี้ดังกล่าว เพราะเหตุใด

คำถามข้อที่ 2 เพื่อต้องการทราบถึงความคิดเห็นของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงต่อการที่จะมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ

ข้อที่ 3 จากปัญหาความซ้ำซ้อนในเรื่องของอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กับองค์การบริหารส่วนตำบล ท่านเห็นว่าควรยกเลิกองค์การใดหรือควรคงไว้ทั้ง 2 องค์การ ถ้าคงไว้ทั้ง 2 องค์การ ควรกำหนดหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบอย่างไร เพราะเหตุใด

คำถามที่ 3 เพื่อต้องการทราบว่าจากกรณีที่ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด กำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบของทั้ง 2 องค์การ ซ้ำซ้อนกันนั้น สมาชิกทั้ง 2 ฝ่าย มีความเห็นว่าควรยกเลิกองค์การใดขององค์การหนึ่งหรือไม่ หรือคงไว้ทั้ง 2 องค์การ ถ้าคงไว้ทั้ง 2 องค์การ สมาชิกทั้ง 2 ฝ่ายมีความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบอย่างไร

ข้อที่ 4 ท่านคิดว่าเมื่อร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีผลใช้บังคับแล้ว จะทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด กับองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดความขัดแย้งกันหรือไม่ และท่านจะมีวิธีการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างไร

คำถามที่ 4 เพื่อต้องการทราบว่า ตามความเห็นของสมาชิกทั้ง 2 ฝ่าย เขาคิดว่าเมื่อร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดใช้บังคับแล้วจะทำให้ทั้ง 2 องค์การเกิดความขัดแย้งกันหรือไม่ และสมาชิกทั้ง 2 ฝ่าย มีวิธีการแก้ไขความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นอย่างไร เหมือนกันหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ดังนั้น เนื้อหาของบทนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรศึกษา
2. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรศึกษา

ในการศึกษาผู้ศึกษาได้จัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากจำนวนประชากรศึกษา 10 คน แบ่งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรีจำนวน 5 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอีก 5 คน

1.1 เพศ สมาชิกสภาจังหวัดที่กลุ่มประชากรศึกษาเป็นเพศชายทั้งหมด ส่วนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นชาย 4 คน เป็นหญิง 1 คน

1.2 สถานภาพ สมาชิกทั้ง 2 ฝ่าย มีสถานภาพสมรสแล้วทั้งหมด

1.3 อายุ กลุ่มประชากรศึกษามีอายุเฉลี่ย 42 ปี 8 เดือน อายุมากที่สุดคือ 57 ปี อายน้อยที่สุดคือ 34 ปี

1.4 ประสบการณ์ในการทำงานในฐานะตัวแทนประชาชน

1.4.1 ไม่เกิน 4 ปี	จำนวน	5	คน
1.4.2 เกิน 4 ปี แต่ไม่เกิน 8 ปี	จำนวน	3	คน
1.4.3 เกิน 8 ปีขึ้นไป	จำนวน	2	คน

1.5 อาชีพ

1.5.1 รับจ้าง	จำนวน	7	คน
1.5.2 ค้าขาย	จำนวน	2	คน
1.5.3 เกษตรกรรม	จำนวน	-	คน
1.5.4 อื่น ๆ (นักร้องเมือง)	จำนวน	1	คน

1.6 ระดับการศึกษา

1.6.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน	8	คน
1.6.2 ปริญญาตรี	จำนวน	1	คน
1.6.3 ปริญญาโท,	จำนวน	1	คน

2. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีต่อบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรศึกษา คือเริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึงเดือนตุลาคม 2540 สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี จำนวน 5 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 คน โดยวิธีการบันทึกเทป ซึ่งสามารถจำแนกความคิดเห็นของประชากรศึกษาแต่ละคนได้ ดังนี้

นายสมหมาย สำเร็จผล สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี เขตอำเภอเมืองนนทบุรี อายุ 44 ปี จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพค้าขาย สถานภาพ สมรสแล้ว ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัด 3 ปี และเป็นสมัยแรก ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดใน 3 ประเด็น คือ

1. ในประเด็นของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นใหม่ตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นที่น่าพอใจ ที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบมากขึ้น เดิมองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เฉพาะในพื้นที่รับผิดชอบ คือพื้นที่ที่อยู่นอกเขตองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ได้แก่ นอกเขตเทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยา แต่ในร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับใหม่ได้กำหนดพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ พื้นที่ของจังหวัดซึ่งรวมส่วนที่เป็นพื้นที่ของ

เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย เหตุผลที่กล่าวว่าเป็นที่น่าพอใจที่มีการกำหนด อำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดดังกล่าว ก็เพราะว่าเป็นการกระจาย อำนาจให้แก่หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมากขึ้น แต่ก็มีบางประการที่ยังติดใจอยู่ก็คือ อำนาจในการสอบถามผู้ว่าราชการจังหวัด เกี่ยวกับงานของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ในพระราชบัญญัติฉบับใหม่ ถูกตัดออกไป ทำให้การทำหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขาดไป จึงควรมีการบัญญัติไว้เช่นเดิม

นอกจากนี้ นายสมหมายฯ ยังให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าการกำหนดให้พื้นที่รับผิดชอบของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด คือพื้นที่ของจังหวัด และกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดขึ้นนั้น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด แต่เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดในส่วนของท้องถิ่น เพราะมีพื้นที่รับผิดชอบเท่ากันเพียงแต่อำนาจหน้าที่แตกต่างกันเท่านั้น

2. ในประเด็นปัญหาความซ้ำซ้อนเรื่องอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล นายสมหมายฯ ให้ความเห็นว่าไม่ควรยกเลิกองค์กรใดองค์กร หนึ่ง แต่ควรแก้ปัญหาโดยการกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของทั้ง 2 องค์กรให้ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน กัน เช่นให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดูแลเฉพาะเรื่องสาธารณะภัยกับการรักษาความสะอาด ซึ่งต้องดูแล รับผิดชอบทั้งจังหวัด ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น (เทศบาล สุขาภิบาล) ให้รับผิดชอบดูแลเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน (infra - structure) ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง กรณีโครงการใดที่เป็นโครงการต่อเนื่องเชื่อมโยงกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยกัน หรือกับ ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น หรือระหว่างราชการบริหารส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ประสาน และดำเนินกิจการนั้น ๆ ร่วมกัน

นายสมหมายฯ กล่าวสรุปว่า "ไม่ควรยกเลิกองค์กรใดองค์กรหนึ่ง แต่ควรมากำหนดอำนาจ หน้าที่ของแต่ละองค์กรให้ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนกัน ถึงแม้ว่าพื้นที่จะซ้ำซ้อนกัน แต่ถ้าหน้าที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน ปัญหาต่าง ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น" ผลประโยชน์ก็ตกแก่ประชาชนเจ้าของอำนาจ

3. สำหรับประเด็นที่ว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดดังกล่าว มีผล ใช้บังคับแล้ว จะทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล หรือไม่นั้น นายสมหมายฯ ให้ความคิดเห็นอย่างชัดเจนว่าจะเกิดปัญหาความขัดแย้งอย่างแน่นอน เนื่องจากในร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดซ้ำซ้อนกับองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้ถึงแม้ว่า ทั้ง 2 องค์กร ต่างก็เป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองหรือมาจากการ เลือกตั้งของประชาชนก็ตาม เพราะทั้ง 2 องค์กรต่างก็ทำเพื่อสร้างผลงานของตนเองให้ประชาชนได้ ประจักษ์ เพื่อรักษาผลประโยชน์ทางการเมืองไว้ให้นานที่สุด เมื่อเป็นเช่นนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบล

ไม่ยอมให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าดำเนินการใด ๆ ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังจะเข้าไปดำเนินการโดยถือว่ากฎหมายให้อำนาจไว้ ความขัดแย้งก็จะเกิดขึ้น

ส่วนการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งระหว่าง 2 องค์กร นายสมหมายฯ ให้ความคิดเห็นว่า ควรแก้ปัญหาคที่ต้นเหตุไม่ใช่ปลายเหตุ นั่นก็คือ การกำหนดอำนาจหน้าที่ของทั้ง 2 องค์กรให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน ถึงแม้ว่าพื้นที่รับผิดชอบจะซ้ำซ้อนกันก็จะมีปัญหาความขัดแย้งเกิดขึ้น

จะเห็นได้ว่านายสมหมายฯ สำเร็จผลในฐานะสมาชิกสภาจังหวัดคนหนึ่ง มีความพอใจในร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับแล้ว จะทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดความขัดแย้งกันแน่นอนเพราะทั้ง 2 องค์กรมีพื้นที่รับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ แต่สามารถแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งทั้ง 2 องค์กรได้โดยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของทั้ง 2 องค์กรให้มีความชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนกัน แต่ที่น่าสังเกต นายสมหมายฯ ได้เสนอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดูแลรับผิดชอบเรื่องสาธารณภัย และความสะอาดทั้งจังหวัด ซึ่งเป็นงานที่ไม่มีผลประโยชน์หรือน้อย แต่เสนอให้งานโครงสร้างพื้นฐานซึ่งเป็นงานที่ยอมรับกันว่ามีผลประโยชน์ให้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต.

นายสุโชค ทองไธผา สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี เขตอำเภอบางบัวทอง อายุ 39 ปี จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย และกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ประกอบธุรกิจด้านการรับเหมาก่อสร้าง สถานภาพสมรสแล้ว ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัด 3 ปี และเป็นสมัยแรกได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดใน 3 ประเด็น คือ

1. ในประเด็นของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับใหม่ เป็นที่น่ายินดีที่กฎหมายท้องถิ่นได้เกิดขึ้นนับตั้งแต่องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งดูแลในเขตตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งดูแลทั้งจังหวัด รวมทั้งเทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัดเปรียบเสมือนพี่ใหญ่ที่ต้องคอยดูแลช่วยเหลือน้องเล็ก ๆ คือ เทศบาล สุขาภิบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ถือว่าเป็นน้องเล็กที่กำลังเติบโตขึ้นมา ถ้าหากร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับนี้ออกมาบังคับใช้ก็จะเป็นการดียิ่ง เพราะองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็จะเป็นตัวประสานในการปฏิบัติงาน หรือกิจการระหว่างท้องถิ่นต่าง ๆ เคยมีปัญหาคเกิดขึ้นในกรณีงานที่คาบเกี่ยวกันระหว่างท้องถิ่นต่าง ๆ แต่ไม่รู้ว่าจะให้ใครเป็นผู้ดำเนินการ กรณีอย่างนี้ก็ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ประสานงานในการดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการเองก็ได้ นอกจากนี้

องค์การบริหารส่วนจังหวัดยังเป็นพี่เลี้ยงให้แก่ท้องถิ่นอื่น ๆ โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลที่กำลังจะเติบโตขึ้นมา และที่สำคัญก็คือเป็นการกระจายอำนาจสู่การปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2. ในประเด็นปัญหาของความซ้ำซ้อนในเรื่องอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล ควรจะยกเลิกองค์กรใดองค์กรหนึ่งหรือไม่ นายสุโชคฯ ได้ให้ความเห็นว่า ไม่ควรยกเลิกองค์กรใดองค์กรหนึ่ง เพราะถือว่าทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลต่างก็เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่น และถือว่าเป็นตัวแทนของประชาชนเหมือนกัน แต่ต้องกำหนดหน้าที่ของทั้งสององค์กรให้ชัดเจนว่าให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เพียงใด และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่แค่ไหน เพียงใด แต่ที่สำคัญรัฐควรกำหนดเรื่องที่มาของรายได้ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล ไว้ให้ชัดเจนด้วย เพื่อป้องกันมิให้เกิดความขัดแย้ง เกิดขึ้นในภายภาคหน้า นอกจากนี้นายสุโชคฯ ยังได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งยังเลี้ยงตัวเองไม่ได้ เพราะท้องถิ่นยังไม่เจริญ สภาพพื้นที่ยังเป็นป่าเขาหรือเป็นสวนไร่ นา รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลยังมีจำนวนน้อยเกินไปที่จะนำมาพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดคอยเป็นพี่เลี้ยง มิฉะนั้นแล้วองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการบริหารงานการพัฒนา หรืองบประมาณไม่เพียงพอ แต่เมื่อมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นแล้วองค์การบริหารส่วนตำบล ก็สามารถเดินไปด้วยกันได้ โดยการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน กล่าวคือให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ดำเนินการในเขตตำบล แต่หากเกินกำลังความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือกรณีงานคาบเกี่ยวระหว่างท้องถิ่นก็ให้เป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการ

3. นายสุโชคฯ ได้ให้ความเห็นว่า หากร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีผลใช้บังคับแล้ว จะก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นได้ เนื่องจากยังไม่มีกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ชัดเจน และไปซ้ำซ้อนกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น การแก้ไขปัญหาคือความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นระหว่างสององค์กรก็โดยการกำหนดหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกับองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ก็คือ การกำหนดที่มาของรายได้ของทั้งสององค์กรให้ชัดเจน ไม่ให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกัน หากรัฐมีการกำหนดเรื่องอำนาจหน้าที่ และที่มาของรายได้ของทั้งสององค์กรให้ชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อนกัน ความขัดแย้งระหว่างองค์กรทั้งสองก็จะไม่เกิดขึ้น

จะเห็นได้ว่า นายสุโชคฯ ทองไถ่ผา สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี มีความคิดเห็นเช่นเดียวกับนายสมหมาย สำเร็จผล สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี เขตอำเภอเมือง แต่ประเด็นที่นายสุโชคฯ มีความเห็นเพิ่มเติม ก็คือการทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการในกิจการใด ๆ ที่เกินอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเป็นกิจการที่คาบเกี่ยวระหว่างท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีความเห็นที่แตกต่างกันไปอีกประเด็น คือ การกำหนดที่มาของรายได้ของทั้งสององค์กรให้ชัดเจน ก็จะสามารถป้องกันมิให้เกิดความขัด

แย้งระหว่างสององค์กรได้ด้วย จากการพูดคุยกับนายสุโรชฯ พบว่านายสุโรชฯเป็นผู้ที่ทะเยอทะยานทางการเมืองมากพอสมควร โดยการพยายามที่จะลงแข่งขันในการเลือกตั้งตำแหน่งประธานสภา หรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถึงแม้ว่าจะเป็นสมาชิกสภาจังหวัดเพียงสมัยแรกก็ตาม

นายสุรชัย ศิริภากรณ์ สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี เขตอำเภอเมือง อายุ 37 ปี จบการศึกษามหาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง อาชีพประกอบธุรกิจหลายอย่าง เช่น ปั่นน้ำมัน ให้เช่าแท็กซี่ บ้านจัดสรร สถานภาพสมรสแล้ว ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัด 3 ปี และเป็นสมัยแรก ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ดังนี้

1. ประเด็นของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับใหม่ นายสุรชัยฯ ให้ความเห็นว่า น่าพอใจในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะเรื่องการสนับสนุนราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย แต่ต้องคำนึงถึงเรื่องงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับ และความเหมาะสมที่จะเข้าไปพัฒนาในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งความยินยอมขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะให้องค์การบริหารส่วนเข้าไปดำเนินการใด ๆ ด้วย เพราะในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ค่อยยินยอมให้ส่วนราชการใดเข้าไปดำเนินการในเขตของตน ก็เป็นเรื่องที่ทำให้ลำบากใจในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะดูเหมือนเราจะเข้าไปแย่งอำนาจเขา โดยภาพรวมแล้วก็เป็นเรื่องน่าพอใจ เนื่องจากเป็นการก้าวหน้าของการปกครองท้องถิ่นอีกก้าวหนึ่งที่รัฐได้กระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นมากขึ้น แต่มีสิ่งควรคำนึงก็คือ การกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นนั้นจะต้องมีความเหมาะสม มีความรอบคอบมิให้เกิดการซ้ำซ้อนกัน เพราะจะทำให้เกิดความยุ่งยากและเกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้

2. ในประเด็นปัญหาของความซ้ำซ้อนเรื่องอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล ควรจะมีการยกเลิกองค์กรใดหรือไม่ นั้น นายสุรชัยฯ ให้ความเห็นว่า คงจะเป็นไปได้ยากที่จะยกเลิกองค์กรใดองค์กรหนึ่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้จัดตั้งมาเป็นเวลานานแล้วแต่องค์การบริหารส่วนตำบลเริ่มจัดตั้งได้ไม่นาน แต่ก็เป็น การกระจายอำนาจให้กับประชาชนในท้องถิ่นเหมือนกัน จึงเป็นการยากที่จะยกเลิกองค์กรใด แต่ควรจะปรับการปฏิบัติหรือแบ่งอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถปฏิบัติงานควบคู่ไปด้วยกันได้

3. ประเด็นปัญหาที่ว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีผลใช้บังคับแล้ว จะทำให้เกิดความขัดแย้ง ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ นั้น นายสุรชัยฯ ให้ความเห็นว่าจะเกิดปัญหาความขัดแย้งอย่างแน่นอน ส่วนการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล รัฐบาลควรจะมีการปรับปรุง

เรื่องอำนาจหน้าที่ของทั้งสององค์กรให้มีความชัดเจน สอดคล้อง และสามารถปฏิบัติงานไปด้วยกันได้ ไม่ไขว่ปล่อยให้เกิดความขัดแย้งขึ้นก่อนแล้วจึงค่อยแก้ไขตามหลัง

นอกจากนี้ยังได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเพื่อเป็นการลดความขัดแย้ง ที่จะเกิดขึ้นระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลว่า ควรกำหนดให้มีการประสานแผนการปฏิบัติงานระหว่างองค์กรทั้งสอง โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากองค์การบริหารส่วนจังหวัด พิจารณาแล้ว ยังมีปัญหาอยู่ ก็จะได้เรียกองค์การบริหารส่วนตำบลมาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกัน แต่ก็เป็นเพียงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น

จะเห็นได้ว่า นายสุรชัย ศิริภากรณ์ สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี เขตอำเภอเมือง มีความเห็นในลักษณะเดียวกันกับสมาชิกสภาจังหวัดทั้งสองท่านแรก แต่ที่มีความเห็นเพิ่มเติมมาก็คือ การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นเฉพาะหน้า โดยวิธีการที่ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบลประสานแผนการปฏิบัติงานประจำปี เพื่อปรับให้มีความสอดคล้องกันเสียก่อน แต่ที่น่าสังเกต นายสุรชัยยังมีความรู้สึกว่า อบต. ควรอยู่ในความควบคุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จะเห็นได้จากนายสุรชัยฯ เสนอให้ อบต. ส่งแผนปฏิบัติงานประจำปีให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ความเห็นชอบก่อนนำไปปฏิบัติ

นายพิเศษ รวมทรัพย์ สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี เขตอำเภอเมืองและเป็นประธานสภาจังหวัดนนทบุรี อายุ 34 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และระดับปริญญาโท สาขาพัฒนาสังคมจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) อาชีพนักการเมือง สถานภาพสมรสแล้ว ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัด 8 ปี (2 สมัย) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังนี้

1. ในประเด็นของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นใหม่ ตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับใหม่ รู้สึกมีความพอใจในบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่เฉพาะแต่เพียงเรื่องของการกำหนดอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบเท่านั้น แต่ที่น่าพอใจเป็นอย่างมากก็คือ การให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้ง เพราะเดิมผู้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งไม่ได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชน ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ได้เป็นท้องถิ่นเต็มรูปแบบ แต่เมื่อร่างฉบับนี้กำหนดให้ตัวนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นการปกครองท้องถิ่นเต็มรูปแบบ และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนด้วย

2. ประเด็นปัญหาความซ้ำซ้อนเรื่องอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าควรจะมีการยกเลิกองค์การใดองค์การหนึ่งหรือไม่ นายพิเศษฯ ให้ความเห็นว่า คงไม่ต้องยกเลิกองค์การใด เพราะอีกไม่นานก็จะมีการปรับตัวเข้าสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเช่นเดียวกับกรุงเทพมหานคร ซึ่งจังหวัดนนทบุรีต้องเป็นจังหวัดนำร่อง ในระหว่างนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบลต้องปรับตัวเข้าหากันเพื่อให้สามารถอยู่ต่อไปได้ ทั้งสององค์การ จนกว่าราษฎรจะมีการเรียกร้องให้จัดการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษทั้งจังหวัด เช่นเดียวกับกรุงเทพมหานคร อันเป็นไปตามครรลองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ ซึ่งกำหนดให้รัฐต้องจัดให้มีการปกครองท้องถิ่นสมบูรณ์แบบ ดังนั้นทุกอย่างจะเป็นไปตามกระบวนการที่กำหนดไว้ใน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งมีกรุงเทพมหานครเป็นตัวอย่างให้เห็นชัดเจนอยู่แล้ว เช่น การจะแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม หรือเรื่องขยะ กรุงเทพมหานครก็เป็นผู้ดำเนินการแก้ไข ซึ่งจังหวัดนนทบุรีไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ไม่ได้สนใจประชาชน แต่สนใจอยู่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพียงคนเดียว ผลก็คือประชาชนในจังหวัดเดือดร้อน ทุกข์ระทม เช่นกรณีน้ำท่วม ประชาชนต่าหนี ส.ส. ซึ่งความจริงควรต่าหนีผู้ว่าราชการจังหวัดเพราะ ส.ส. มีหน้าที่ออกกฎหมาย แต่เวลา ส.ส. จะนำเงินมาพัฒนา แก้ไขปัญหาของจังหวัด นักวิชาการบอกว่าไม่ใช่หน้าที่ของ ส.ส. เพราะ ส.ส. มีหน้าที่ทางนิติบัญญัติ

ดังนั้น การปกครองท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ ที่มีอยู่ขณะนี้ก็ต้องปรับตัวเข้าหากัน เพื่อให้สามารถดำเนินงานร่วมกันต่อไปได้ จนกว่าจะมีการพัฒนาไปสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษแบบกรุงเทพฯ จึงจะให้มีการยุบเลิกการปกครองท้องถิ่นทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ยังให้มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อยู่ในเขตรอบนอก

3. สำหรับประเด็นที่ว่าเมื่อร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีผลใช้บังคับแล้ว จะก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล หรือไม่ จะมีวิธีการแก้ไขอย่างไรนั้น นายพิเศษฯ ให้ความเห็นว่า ในหลักการแล้วน่าจะเกิดความขัดแย้งขึ้น แต่ก็สามารถแก้ไขได้โดยการใช้วิธีการประสานงานกัน เพราะองค์การบริหารส่วนจังหวัดเอาประโยชน์ไม่ให้กับท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง เว้นเสียแต่มีความขัดแย้ง (conflict) กันเป็นการส่วนตัว อย่างไรก็ตามถ้าเอาประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้งแล้วความขัดแย้งก็จะมี อย่างกรณีงบประมาณของ ส.ส. ซึ่งลงไปทำในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องมีการประสานกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะเข้าไปดำเนินการเสียก่อน ไม่ใช่เข้าไปดำเนินการโดยพลการ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นได้

นอกจากนี้ นายพิเศษฯ ยังให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งของประชาชนจริง ๆ แต่การเลือกตั้งนายกององค์การฯ โดยอ้อม จะทำให้มีสภาพอ่อนแอ อย่างเช่น กรณีของจังหวัดนนทบุรี มีสมาชิกสภาจังหวัด จำนวน 30 คน คนไหนสามารถรวบรวมสมาชิกได้ 16 คน ก็ได้เป็นนายกององค์การฯ และจำต้องคอยเอาใจสมาชิกทั้ง 16 คน นั้นได้ตลอดเวลา มิฉะนั้นคนใดอาจ

จะเปลี่ยนหัวได้ ทำให้นายกองค์การฯ ไม่มีเอกภาพในการบริหารงาน จึงควรกำหนดให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การฯ โดยตรงจากประชาชน

จะเห็นได้ว่า นายพิเศษ รวมทรัพย์ ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานสภาจังหวัดนนทบุรีด้วย มีความพอใจต่อบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้นายกองค์การฯ มาจากการเลือกตั้ง แต่เห็นควรให้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ส่วนประเด็นความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น โดยหลักแล้วน่าจะเกิดขึ้น แต่สามารถแก้ไขได้โดยการปรับตัวเข้าหากัน และมีการประสานการปฏิบัติกันอย่างใกล้ชิด ส่วนประเด็นการยกเลิกองค์กรใดองค์กรหนึ่ง นายพิเศษฯ เห็นว่าไม่ควรยกเลิกองค์กรใดองค์กรหนึ่ง จนกว่าจะมีการพัฒนาไปสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเต็มทั้งจังหวัด ตามครรลองของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เสียก่อน จากกรณีที่เกิดในการสัมภาษณ์พูดคุยกับนายพิเศษฯ ซึ่งเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงถึงระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ทางการเมือง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาจังหวัดและปัจจุบันเป็นสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ด้วย พบว่านายพิเศษฯ เป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ มองการไกลและสามารถโยงเรื่องการปกครองท้องถิ่นเข้ากับการปกครองประเทศได้อย่างเป็นระบบ และที่สำคัญเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังการเสนอให้มีการยกร่าง พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับดังกล่าวด้วย

นายพิศาล หมดสะและ สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี เขตอำเภอปากเกร็ด อายุ 42 ปี จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพค้าขาย ระยะเวลาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัด 8 ปี (2 สมัย) สถานภาพสมรสแล้ว ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไว้ดังนี้

1. ประเด็นที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นใหม่ ตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับใหม่ นายพิศาลฯ ให้ความเห็นเห็นว่า ในฐานะสมาชิกสภาจังหวัด มองแล้วเป็นสิ่งที่น่ายินดีมากที่สุดที่มีการมอบอำนาจให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดขนาดนี้ เพราะจะเกิดสิ่งที่ดีก็คือทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับงบประมาณที่จะได้รับด้วย เพราะพื้นที่รับผิดชอบมากขึ้น เพราะรวมทั้งของเทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าไปด้วย ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับงบประมาณ แผนงานและโครงการ และจะต้องประสานงานกับท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อมิให้เกิดการซ้ำซ้อนกันของงบประมาณ และแผนงาน

2. ประเด็นปัญหาความซ้ำซ้อนเรื่องอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล ควรจะมีการยกเลิกองค์กรใดองค์กรหนึ่งหรือไม่ นายพิศาลฯ ให้ความเห็นเห็นว่า ไม่ควรยกเลิกองค์กรใด เพราะเป็นการปกครองท้องถิ่นที่ทำประโยชน์เพื่อประชาชนเหมือนกัน แต่ควรกำหนดอำนาจหน้าที่ของทั้งสององค์กรให้ชัดเจนมิให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน การปฏิบัติงานตามแผนงานให้แต่ละหน่วยงานมีการประชุมประสานแผนงานกันก่อนดำเนินการ เพื่อให้

ผลประโยชน์ตกแก่ประชาชนให้มากที่สุด ส่วนจะให้องค์กรใดมีอำนาจหน้าที่อย่างไรก็ต้องคำนึงถึงที่มาของรายได้ และขีดความสามารถของแต่ละองค์กร เช่นการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดรับผิดชอบดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม กับสาธารณสุข และให้องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น

3. ประเด็นปัญหาที่ว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีผลบังคับใช้จะทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่นั้น นายพิศาลฯ ได้แสดงความคิดเห็นว่า เนื่องจากมีการกำหนดอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบซ้ำซ้อนอยู่ ฉะนั้น ความขัดแย้งย่อมเกิดขึ้นได้ แต่ถ้าหากทั้งสององค์กรคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักแล้วความขัดแย้งก็ไม่เกิดขึ้น แนววิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นก็โดยการให้มีการประสานแผนการปฏิบัติ เช่นมีการนำแผนงานเข้าร่วมประชุมร่วมกัน เพื่อให้สามารถแบ่งงานกันทำได้อย่างชัดเจน หรือการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลให้เกิดความชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนกัน

นางมาลัย มณี สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร และดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารส่วนตำบลละหาร อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี อายุ 45 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพรับจ้าง สถานภาพสมรสแล้ว ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งกำนันตำบลละหาร 3 ปี และเป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร (อบต. ชั้น 1) 3 ปี รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลละหาร ประมาณ 36 ล้านบาทเศษ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดใน 3 ประเด็น คือ

1. ประเด็นของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นใหม่ ตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดรู้สึกไม่พอใจที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ดังกล่าว เพราะเป็นการซ้ำซ้อนกับองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องเข้ามาแทรกแซงในกิจการที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบ ก็จะก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์กรทั้งสองแน่นอน ความจริงองค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพเพียงพอทั้งในด้านบุคลากร และงบประมาณที่จะดูแลรับผิดชอบพัฒนาในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลได้อยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นมาซ้ำซ้อนกันอีก เพราะก่อให้เกิดความสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐโดยไม่มีคามจำเป็น

2. ประเด็นปัญหาของความซ้ำซ้อนเรื่องอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล นางมาลัยฯ ให้ความเห็นว่า ควรยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไป เพราะองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีพื้นที่ของตนเองเหลืออยู่แล้ว พื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เป็นการกำหนดขึ้นมาซ้ำซ้อนกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาล สุขาภิบาล ละองค์การบริหารส่วน

ตำบล ประกอบกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง จึงหมดความจำเป็นที่จะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดคงอยู่ต่อไป

3. ประเด็นปัญหาที่ว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีผลใช้บังคับแล้ว จะทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นหรือไม่ นางมาลัยฯ ได้แสดงความคิดเห็นว่า จะเกิดความขัดแย้งแน่นอน เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณที่จะดำเนินการเองได้อยู่แล้ว ดังนั้นการที่ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้ามาดำเนินการด้วยก็จะก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนกันและเกิดความเสียหายขึ้น ตัวอย่างเช่น องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งงบประมาณสำหรับก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กไว้หนึ่งสาย แต่ปรากฏว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือแม้แต่นายงานสังกัดภูมิภาคได้เข้ามาดำเนินการในถนนเส้นดังกล่าวโดยไม่มีการแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้า ผลที่เกิดขึ้นก็คือ เกิดความซ้ำซ้อนของงบประมาณที่จะดำเนินการและอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์กรทั้งสอง เพราะต่างฝ่ายต่างอ้างว่ากฎหมายให้อำนาจให้ดำเนินการได้ จึงมีความเห็นว่าการแก้ไขปัญหาคือความขัดแย้งได้ดีที่สุดก็คือ การยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ด้วยเหตุดังที่กล่าวแล้ว ที่น่าสังเกตนางมณีฯ เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นผู้หญิงเพียงคนเดียว และนางมณีฯ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างไม่พอใจกับการที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความเข้มข้นของความไม่พอใจที่แสดงออกอย่างชัดเจนไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือกิริยาท่าทาง

นายคำรงค์ อุตฺตสุข สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักพัฒนา และดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี อายุ 53 ปี จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 อาชีพรับจ้าง สถานภาพสมรสแล้ว ดำรงตำแหน่งกำนันตำบลบางรักพัฒนาตั้งแต่ปี 2529 จนถึงปัจจุบัน รวม 11 ปี และเป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักพัฒนา (อบต. ชั้น 2) 3 ปี รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประมาณ 29 ล้านบาท ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดใน 3 ประเด็น คือ

1. ประเด็นของการกำหนดอำนาจหน้าที่ ละพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นใหม่ ตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด รู้สึกไม่ค่อยพอใจนัก เนื่องจากเป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบซ้ำซ้อนกัน ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นได้ โดยเฉพาะการใช้อำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยมิได้มีการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ทราบล่วงหน้า ซึ่งที่ผ่านมาเคยมีส่วนราชการต่าง ๆ เข้ามาดำเนินงานในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่มีการประสานงาน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของงบประมาณและโครงการ

2. ในประเด็นของปัญหาความซ้ำซ้อนในเรื่องของอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับองค์การบริหารส่วนตำบล นายคำรงค์ฯ เห็นว่าควรแก้ปัญหาโดยการยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไป เพราะในขณะนี้องค์การบริหารส่วนตำบลมีขีดความสามารถที่จะดำเนิน

กิจการตามอำนาจหน้าที่ภายในพื้นที่รับผิดชอบของตนเองได้อยู่แล้ว จึงเห็นควรให้มีการยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อนและการสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐ

3. ประเด็นปัญหาที่ว่าเมื่อร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีผลใช้บังคับ จะเกิดความขัดแย้งระหว่างองค์กรทั้งสองชั้นหรือไม่นั้น นายดำรงค์ ให้ความเห็นว่าจะทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งแน่นอนหากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าไปดำเนินการในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่มีการประสานงานแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้า ดังนั้นการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งดังกล่าว ควรกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องประสานการปฏิบัติงานให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าทุกครั้ง เพื่อองค์การบริหารส่วนตำบลจะได้ตรวจสอบว่าเป็นแผนงานที่ซ้ำซ้อนกับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่

นายช้อย เดชโค สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และเป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองข่อย อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อายุ 57 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 อาชีพรับจ้าง สถานภาพสมรสแล้ว เคยดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านมา 5 ปี และดำรงตำแหน่งกำนันตำบลคลองข่อยมาแล้ว 8 ปี จนถึงปัจจุบัน และดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองข่อย (อบต. ชั้น 3) รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลประมาณ 7 ล้านบาท ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ใน 3 ประเด็นคือ

1. ประเด็นของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นใหม่ ตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดรู้สึกไม่พอใจนักที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบให้มีความซ้ำซ้อนกัน เพราะจะเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้นได้หากการดำเนินการใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลเสียก่อน

2. ในประเด็นปัญหาความซ้ำซ้อนเรื่องอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบระหว่าง องค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล นายช้อยฯ ให้ความเห็นว่าการแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อนดังกล่าวเห็นควรให้มีการยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะเมื่อมีองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล สุขาภิบาลรับผิดชอบดำเนินการอยู่ทุกพื้นที่แล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะตั้งหน่วยงานใดขึ้นมาให้อำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกันอีก

3. สำหรับประเด็นปัญหาที่ว่า เมื่อร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีผลใช้บังคับแล้ว จะทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่นั้น นายช้อยฯ มีความเห็นเช่นเดียวกับ นายดำรงค์ อยู่สุข ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักพัฒนา โดยนายช้อยฯ มีความเห็นเพิ่มเติมว่า การกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลทุกครั้งก่อนนั้น อาจจะเป็นประโยชน์สำหรับองค์การบริหารส่วน

ตำบลที่มีรายได้น้อยที่จะขอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดช่วยดำเนินการในแผนงานหรือโครงการใด ๆ ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนได้ จากการพูดคุยกับนายช้อยฯ พบว่าความเข้มข้นทางการแสดงความไม่พอใจที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีน้อยกว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนอื่น ๆ

นายลำพอง นามพันธ์ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหิมลราช และดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหิมลราช อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี อายุ 43 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 อาชีพรับจ้าง สถานภาพสมรสแล้ว ดำรงตำแหน่งกำนันตำบลหิมลราชมาเป็นเวลา 4 ปี จนถึงปัจจุบัน และดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหิมลราช (อบต. ชั้น 4) มีรายได้ประมาณ 10 ล้านบาท ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ใน 3 ประเด็น คือ

1. ประเด็นของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชั้นใหม่ ตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความรู้สึกไม่พอใจโดยเฉพาะเกี่ยวกับการกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเข้ามาดำเนินการใด ๆ ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ เนื่องจากเป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่ซ้ำซ้อนกันโดยไม่มีเหตุผล เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลก็มีงบประมาณ และขีดความสามารถที่จะดูแลรับผิดชอบ การพัฒนาต่าง ๆ ในเขตของตนได้ และอาจจะทำได้ดีกว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย

2. ในประเด็นปัญหาความซ้ำซ้อนเรื่องอำนาจหน้าที่ และพื้นที่ความรับผิดชอบระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล นายลำพองฯ ให้ความเห็นว่า ควรยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะปัจจุบันพื้นที่และอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ก็เป็นเทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลไปหมดแล้ว และองค์การท้องถิ่นเหล่านี้ ก็มีศักยภาพเพียงพอที่จะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายในเขตอำนาจของตนได้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีพื้นที่ของตนเองที่จะดำเนินการได้ จึงได้กำหนดอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบซ้ำซ้อนกับองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และสุขาภิบาล ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นได้ จึงสมควรยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสีย

3. ประเด็นปัญหาที่ว่าเมื่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีผลใช้บังคับแล้ว จะก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่นั้น นายลำพองฯ ให้ความเห็นว่าจะต้องเกิดความขัดแย้งอย่างแน่นอน เช่นเดียวกับความเห็นของนางมาลัย มณี ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร แต่นายลำพองฯ ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องมาอาศัยงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างเช่น องค์การบริหารส่วนตำบลหิมลราชต้องตั้งงบประมาณอุดหนุนองค์การบริหารส่วนฯ ๓๖ ๒๓๑ ๓๓๑ ๓๓๑ ๓๓๑ ๓๓๑ เป็นต้น จึงมีความเห็นว่าควรยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสีย ปัญหาความซ้ำซ้อนและความขัด

แย้งต่าง ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น และรัฐควรหันมาให้การสนับสนุนองค์กรท้องถิ่นคือ เทศบาล สุขาภิบาล และ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุดจะมีประโยชน์กว่า สิ่งที่น่าสังเกตจากการพูดคุยกับ นายลำพองฯ พบว่านายลำพองฯ แสดงออกถึงความไม่พอใจต่อการที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่กำหนดอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบซ้ำซ้อนกับองค์การบริหารส่วน ตำบล มากกว่าสมาชิกสภาตำบลคนอื่น ๆ มีการแสดงออกตามคำพูดและกิริยาท่าทางที่ไม่พอใจมาก ๆ และยังมีแรงข้อเท็จจริงว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรียังขอรับสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลพิมลราชปิละ 150,000 บาท ไปใช้ในกิจการเกี่ยวกับการกำจัดขยะ ซึ่งนายลำพองฯ พูดว่า "เป็นสิ่งที่น่าละอายมาก ผมรับไม่ได้จริง ๆ ขอให้ยกเลิก อบจ. ไปเลย อบจ. ไม่ควรเข้ามายุ่งเกี่ยวกับ อบต."

นายพิษณุ สันติเมธี สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางแม่นาง และเป็นประธาน กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี อายุ 34 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยศรีปทุม เคยรับราชการอยู่กรมประชา สงเคราะห์เป็นเวลา 5 ปี และได้ลาออกมาสมัคร รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน เมื่อปี 2533 จึงได้รับเลือกให้เป็น ผู้ใหญ่บ้าน และได้รับเลือกให้เป็นกำนันเมื่อปี 2538 และได้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การ บริหารส่วนตำบลบางแม่นางในปีเดียวกัน องค์การบริหารส่วนตำบลบางแม่นาง (อบต. ชั้น 5) มีรายได้ ประมาณ 3 ล้านบาท ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ใน 3 ประเด็น คือ

1. ประเด็นของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ขึ้นใหม่ ตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดรู้สึกไม่ค่อยพอใจนัก เนื่องจากเป็นการกำหนด อำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซ้ำซ้อนกับอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบ ของเทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งองค์กรท้องถิ่นเหล่านี้มีขีดความสามารถ ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่อยู่แล้ว การกำหนดอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบซ้ำซ้อนขึ้นมาจะ ทำให้เกิดปัญหาขึ้นมาในภายหลังอย่างแน่นอน เช่น ปัญหาความซ้ำซ้อนของโครงการหรือแผนงาน

2. ในประเด็นของปัญหาความซ้ำซ้อนเรื่องอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบระหว่างองค์การ บริหารส่วนจังหวัด กับองค์การบริหารส่วนตำบล นายพิษณุฯ มีความเห็นว่าควรจะยกเลิกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เนื่องจากเรามีหน่วยงานส่วนท้องถิ่นครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดอยู่แล้ว เช่น เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น การกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับ รับผิดชอบครอบคลุมทั้งจังหวัด จึงเป็นการซ้ำซ้อน จะทำให้เกิดความสับสนยุ่งยากในการปฏิบัติงาน

3. ประเด็นปัญหาที่ว่าเมื่อร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีผลใช้บังคับแล้ว จะ ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ นายพิษณุฯ

ให้ความเห็นว่าปัญหาความขัดแย้งย่อมเกิดขึ้นได้ เนื่องจากปัญหาความซ้ำซ้อนเรื่องอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบดังที่ได้กล่าวแล้ว สำหรับการแก้ปัญหา เฉพาะหน้าก็คือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลก่อนจะดำเนินการใด ๆ ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการแก้ปัญหาความขัดแย้งในระยะยาวก็คือการยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้อเสนอที่ได้จากการพูดคุยกับนายพิษณุ คือ นายพิษณุเป็นผู้มีการศึกษาสูงพอสมควร และเคยรับราชการมาก่อน การแสดงความคิดเห็นของนายพิษณุ ซึ่งค่อนข้างจะเป็นการแสดงความคิดเห็นที่มีหลักการ และมีเหตุผลพอสมควร เช่นกรณีการเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการซ้ำซ้อนที่เสนอแนวทางแก้ไขเฉพาะหน้าและระยะยาว

จากการสัมภาษณ์สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรีทั้ง 5 ท่าน สามารถสรุปความคิดเห็นของสมาชิกสภาจังหวัดเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดในแต่ละประเด็นได้ ดังนี้

ประเด็นแรก ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับใหม่ สมาชิกสภาจังหวัดทั้ง 5 ท่านมีความพึงพอใจในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องด้วยอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยให้เหตุผลว่าเป็นการกระจายอำนาจให้แก่หน่วยการปกครองท้องถิ่นมากขึ้น และนับว่าเป็นความก้าวหน้าอีกก้าวหนึ่งของการปกครองท้องถิ่น

นอกจากนี้ สมาชิกสภาจังหวัดบางท่านได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่า การกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ครอบคลุมทั้งจังหวัดก็เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถดำเนินการในภารกิจที่เกินอำนาจของท้องถิ่นอื่น หรือประสานงานหรือดำเนินการในกิจการที่คาบเกี่ยวกันระหว่างท้องถิ่นที่ไม่มีหน่วยงานใดรับดำเนินการ

ประเด็นที่สอง จากการที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซ้ำซ้อนกับองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อเป็นเช่นนี้ควรมีการยกเลิกองค์กรใดหรือไม่ หรือให้คงไว้ทั้งสององค์กร ถ้าคงไว้ทั้งสององค์กรจะกำหนดอำนาจหน้าที่กันอย่างไร สมาชิกทั้ง 5 ท่าน มีความเห็นสอดคล้องกันคือ ไม่ควรยกเลิกองค์กรใดขององค์กรหนึ่ง เพราะถือว่าทั้งสององค์กรเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง และเพื่อประโยชน์ของประชาชนด้วยกัน แต่ควรมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรทั้งสองให้มีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน เช่น ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดูแลเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาธารณภัย และเรื่องเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดทั้งหมดในเขตจังหวัด โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลดูแลเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน (infra - structure) ในเขตของตำบล

โดยสมาชิกสภาจังหวัดบางท่านได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมในประเด็นที่สองไว้อย่างน่าสนใจ คือ

นายสุโชค ทองไผ่มา สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี เขตอำเภอบางบัวทอง “รัฐควรกำหนดที่มาของรายได้ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ให้ชัดเจนด้วย เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งยังไม่สามารถเลี้ยงตนเองได้ เพราะท้องถิ่นยังไม่เจริญรายได้ที่จัดเก็บไม่เพียงพอในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งกรณีดังกล่าวสามารถกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดคอยเป็นที่เลี้ยงให้ก่อน เพื่อให้ทั้งสององค์กรดำเนินกิจการไปด้วยกันได้”

นายพิเศษ รวมทรัพย์ สมาชิกสภาจังหวัดนนทบุรี เขตอำเภอเมือง และเป็นประธานสภาจังหวัดนนทบุรี ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม “ไม่จำเป็นต้องยกเลิกองค์กรใดองค์กรหนึ่งในขณะนี้ เพราะอีกสักกระยะหนึ่งก็จะมีการพัฒนาไปสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเต็มทั้งจังหวัด เช่นเดียวกับกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เป็นไปตามครรลองที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดไว้ ดังนั้น องค์การปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ ที่มีอยู่ในขณะนี้ควรปรับตัวเข้าหากัน เพื่อให้สามารถดำเนินงานร่วมกันต่อไปได้ จนกว่าจะมีการพัฒนาไปสู่การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ”

ประเด็นที่สาม เมื่อร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีผลใช้บังคับแล้ว จะเกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นหรือไม่ จะมีวิธีแก้ปัญหาอย่างไร สมาชิกทั้ง 5 ท่าน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าจะมีความขัดแย้งเกิดขึ้น เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซ้ำซ้อนกับองค์การบริหารส่วนตำบล การแก้ไขปัญหาก็คือโดยการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนกับขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนใช้วิธีการประสานงานในการปฏิบัติเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน

และจากการสัมภาษณ์สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 5 ท่าน สามารถสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดในแต่ละประเด็นได้ ดังนี้

ประเด็นแรก ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับใหม่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 5 ท่าน มีความเห็นในลักษณะเดียวกันคือ มีความรู้สึกไม่พอใจ ที่มีกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมาซ้ำซ้อนกับอำนาจหน้าที่ และพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้เหตุผลว่าจะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นระหว่างองค์กรทั้ง

สองประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพเพียงพอทั้งในด้านบุคลากร และงบประมาณที่จะดูแลรับผิดชอบในการพัฒนาในเขตพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบได้อยู่แล้ว

ประเด็นที่สอง คือ ประเด็นปัญหาของความซ้ำซ้อน เรื่องการกำหนดอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 5 ท่าน มีความเห็นสอดคล้องไปในแนวเดียวกันว่า ควรยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยให้เหตุผลว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีพื้นที่ของตนเองเหลืออยู่แล้ว เนื่องจากพื้นที่ของจังหวัดทั้งหมดได้ถูกกำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลไปหมดแล้ว ประกอบกับองค์การปกครองท้องถิ่น คือ เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลมีขีดความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินกิจการตามอำนาจหน้าที่ ภายในพื้นที่รับผิดชอบของตนเองได้ นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเองก็ไม่มีรายได้ที่ชัดเจนจึงหมดความจำเป็นที่จะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่ต่อไป

ประเด็นที่สาม เมื่อร่างพระราชบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีผลใช้บังคับแล้ว จะก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ จะมีวิธีแก้ปัญหาอย่างไร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 5 ท่าน มีความเห็นในประการแรกเหมือนกันว่าจะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งแน่นอน หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่มีการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการล่วงหน้า เนื่องจากจะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของโครงการหรือแผนงานที่ทั้งสององค์กรจะดำเนินการ

สำหรับการแก้ไขปัญหาคือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเป็น 2 แนวทาง คือ

แนวทางที่หนึ่ง เป็นการแก้ไขปัญหาคือความขัดแย้งถาวร ก็คือการยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะเห็นว่าเป็นการตั้งขึ้นมาซ้ำซ้อนกับหน่วยงานท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว โดยไม่จำเป็น

แนวทางที่สอง เป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในระหว่างที่ยังไม่มีการยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็คือการกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการล่วงหน้าทุกครั้งเพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลเจ้าของพื้นที่ได้ตรวจสอบว่ามีความซ้ำซ้อนกับแผนงาน โครงการใดหรือไม่ เพื่อป้องกันความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดในหัวข้อเรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด แสดงให้เห็นถึงข้อมูลที่น่าสนใจตามสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ คือ

1. สมาชิกสภาจังหวัด มีความพอใจในบทบัญญัติ แห่งร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในขณะที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีความพอใจในบทบัญญัติ แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

2. ถ้าต้องการที่จะให้มีการแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อน และความขัดแย้งระหว่าง องค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่นทั้งสองฝ่าย มีแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่แตกต่างกัน

โดยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ซึ่งสามารถขมวดประเด็นสั้น ๆ ได้ คือ

การที่สมาชิกสภาท้องถิ่นใดจะมีความพอใจในบทบัญญัติแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญคือบทบัญญัติประเด็นนั้น ๆ เป็นผลให้อำนาจหรือประโยชน์ของตนหมดไป ลดลง หรือถูกแทรกแซงหรือเพิ่มขึ้นหรือไม่ จะเห็นได้จากสมาชิกสภาจังหวัดมีความพอใจในบทบัญญัติ เกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบให้ครอบคลุมทั้งจังหวัด เพราะเป็นการเพิ่มอำนาจ หน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบให้กับองค์กรของตน กล่าวคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ใน พื้นที่รับผิดชอบเฉพาะส่วนที่อยู่นอกเขตของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น (เทศบาล สุขาภิบาล เมือง พัทธยา) เท่านั้น แต่เมื่อรัฐบาลได้ประกาศใช้กฎหมาย คือ พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2538 เป็นต้นมา ทำให้สภาตำบลมีฐานะ ทางการเงินเข้าหลักเกณฑ์ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นรูปแบบการปกครอง ท้องถิ่นใหม่ล่าสุด ซึ่งขณะนี้มีบางจังหวัดที่มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มพื้นที่ เช่น จังหวัด นนทบุรี จังหวัดภูเก็ต เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เอง ที่ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดของจังหวัดที่มีการจัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลเต็มพื้นที่ ไม่มีพื้นที่ของตนเองเหลืออยู่ รัฐบาลจึงต้องสร้างกฎหมายฉบับใหม่ขึ้น มา คือพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจ หน้าที่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด รวมทั้งในเขตพื้นที่รับผิดชอบของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น (เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล) ด้วย ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการเพิ่มอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบ ให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั่นเอง

ในขณะที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่พอใจในบทบัญญัติดังกล่าว เนื่องจากกลัว ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเข้ามาแทรกแซงอำนาจหน้าที่ที่ตนมีอยู่ ทั้งนี้ เพราะในร่างพระราชบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับใหม่ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด "มีอำนาจที่จะจัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น ที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ทั้งจังหวัด) และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการ หรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ" เมื่อเป็นเช่นนี้้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถเข้าไปดำเนินการกิจการใด ๆ ก็ได้ ที่ตนเห็นสมควรจะต้องทำสิ่งใดในความเป็นจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลอาจจะเห็นว่า ควรให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้จัดทำเองก็ได้ ในชื่อ้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงอาจเข้าไปแทรกแซงอำนาจทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า นอกจากกำหนดหลักเกณฑ์ของกิจการที่้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถเข้าไปดำเนินการได้ดังกล่าวแล้ว ควรจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมว่า "ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอมหรือการร้องขอ จากราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเข้าไปดำเนินการด้วย" น่าจะเป็นทางออกที่ดีกว่า

วิธีการแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อนเรื่องอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบตลอดทั้งการแก้ไข ปัญหาความขัดแย้งระหว่างองค์การ จะมีความแตกต่างกันทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวิธีการแก้ไขปัญหานั้น จะเป็นการลดอำนาจหรือเพิ่มอำนาจหรือให้อำนาจคงอยู่ต่อไปหรือไม่ จะเห็นได้จากสมาชิกสภาจังหวัดมีความเห็นในการแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อน และความขัดแย้งของทั้งสององค์การว่าควรมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของทั้งสององค์การให้ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนกัน เพื่อรักษาอำนาจของตนเองไว้ ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า การที่มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มพื้นที่ในบางจังหวัด ซึ่งทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีพื้นที่ของตนเองเหลืออยู่ รัฐบาลจึงได้ออกกฎหมายฉบับใหม่ คือ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยกำหนดพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัดทั้งหมด และกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ที่จะทำกิจการใดๆ ในพื้นที่รับผิดชอบของตนตามที่เห็นสมควร ซึ่งเป็นการซ้ำซ้อนกับราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่น (เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล) ดังนั้น การที่สมาชิกสภาจังหวัดเสนอความคิดเห็นว่า ควรกำหนดหน้าที่ให้มีความชัดเจน ก็เพื่อมิให้เกิดความขัดแย้งเกิดขึ้น และเป็นการรักษาอำนาจขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ด้วย ในขณะที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกลับมีความเห็นว่าควรแก้ไขโดยการเสนอให้ยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสีย ทั้งนี้ก็เพื่อมิให้เข้ามาแทรกแซงอำนาจหรือประโยชน์ที่ตนพึงมีอยู่

จากการสัมภาษณ์เก็บข้อมูล สามารถเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชั้นใหม่ ตามร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด

ประเภทสมาชิกสภา ท้องถิ่น	ความเห็น	เหตุผล
1.สมาชิกสภาจังหวัด	มีความพึงพอใจในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องด้วยอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กำหนดขึ้นใหม่	เป็นการกระจายอำนาจให้แก่หน่วยการปกครองท้องถิ่นมากขึ้น ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นการปกครองท้องถิ่นเต็มรูปแบบ และนับว่าเป็นความก้าวหน้าอีกก้าวหนึ่งของการปกครองท้องถิ่นไทย
2.สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	มีความรู้สึกไม่พอใจในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องด้วยอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กำหนดขึ้นใหม่	เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไปซ้ำซ้อนกับอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลรวมตลอดทั้งองค์การปกครองท้องถิ่นอื่น ๆ (เทศบาล สุขาภิบาล)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเด็นที่ 2 จากปัญหาความซ้ำซ้อนในเรื่องของอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบล ควรจะมีการยกเลิกองค์การใดองค์การหนึ่งหรือไม่ หรือคงไว้ทั้ง 2 องค์การ ถ้าคงไว้ทั้ง 2 องค์การ ควรจะมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบอย่างไร

ประเภทสมาชิกสภาท้องถิ่น	ความเห็น	เหตุผล
1.สมาชิกสภาจังหวัด	ไม่ควรยกเลิกองค์การใดองค์การหนึ่งไป	ทั้งสององค์การต่างก็เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น และเพื่อประโยชน์ของประชาชนด้วยกัน แต่ควรมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์การทั้งสองให้มีความชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนกัน เพื่อให้้องค์กรทั้งสองสามารถปฏิบัติงานควบคู่กันต่อไปได้ เช่น ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดรับผิดชอบในเรื่องสาธารณภัยสิ่งแวดล้อม และเรื่องความสะอาดทั้งหมดของจังหวัด และให้องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในเขตพื้นที่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล
2.สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	ควรยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีพื้นที่รับผิดชอบเป็นของตนเอง เพราะพื้นที่ทั้งหมดได้ถูกกำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเทศบาล และสุขาภิบาล ไปหมดแล้วประกอบกับองค์การปกครองท้องถิ่นคือ เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลก็มีขีดความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินกิจการตามอำนาจหน้าที่ภายในเขตรับผิดชอบของตนเอง

ประเภทสมาชิกสภา ท้องถิ่น	ความเห็น	เหตุผล
		ได้ นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วน จังหวัดเองก็ไม่มีรายได้ที่ชัดเจนของตน เอง การที่ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด อยู่ต่อไปจึงเป็นการซ้ำซ้อนกันโดยไม่มี ความจำเป็น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเด็นที่ 3 เมื่อร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ฉบับใหม่ มีผลใช้บังคับแล้ว จะทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ หากมีความขัดแย้งเกิดขึ้น จะมีวิธีการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งอย่างไร

ประเภทสมาชิกสภาท้องถิ่น	ความเห็น	เหตุผล
1.สมาชิกสภาจังหวัด	จะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งเกิดขึ้น	เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดอำนาจหน้าที่ และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซ้ำซ้อนกับองค์การบริหารส่วนตำบล วิธีการแก้ไขปัญหาก็ โดยการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน ตลอดทั้งให้มีการประสานแผนงานและประสานการปฏิบัติต่อกัน เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนกันอันจะนำไปสู่ความขัดแย้งขึ้นได้
2.สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	จะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งเกิดขึ้น	เนื่องจากมีการกำหนดอำนาจหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซ้ำซ้อนกับองค์การบริหารส่วนตำบล หากการเข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ ในเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยไม่มีการประสานงานแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้า ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของโครงการและแผนงาน และนำไปสู่ความขัดแย้งเกิดขึ้น

ประเภทสมาชิกสภา ท้องถิ่น	ความเห็น	เหตุผล
		<p>สำหรับวิธีการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งมีความเห็น 2 แนวทางคือ</p> <p>1.เป็นการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งแบบถาวร คือ การยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะเห็นว่าเป็นการตั้งขึ้นมาซ้ำซ้อนกับหน่วยงานท้องถิ่นที่มีอยู่แล้ว โดยไม่มีความจำเป็น</p> <p>2.เป็นการแก้ไขปัญหาคเฉพาะหน้า ในระหว่างที่ยังไม่มีการยกเลิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือการกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลทุกครั้งก่อนดำเนินการใด ๆ ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลเจ้าของพื้นที่ได้ตรวจสอบว่า กิจกรรมนั้น ๆ ซ้ำซ้อนกับโครงการ หรือแผนงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความขัดแย้งเกิดขึ้นในภายหลัง</p>